

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Trg J. F. Kennedyja 11
10 000 ZAGREB

za

VRHOVNI SUD RH

Zagreb, 15.10.2026.god.

Poslovni broj: **St-768/24**

Predlagatelji: 1. Dragutin Ivanuš, OIB: 09083113227, Šenkovec, Zagrebačka 4,
2. Toni Labinjan, OIB: 09485932351, Poreč, St. Vergotini 10,
3. Krešimir Mitrović, OIB: 07371632368, Zagreb, Bartolići 11,
4. Pavle Stanišić, OIB: 92918089563, Zagreb, Vrbje 7,
5. Darko Prpić, OIB: 43824184192., Zadar, Put Pudarice 15h,
6. Mladen Vulović, OIB: 87609389571, Zagreb, Zelen gaj 9
koje sve zastupa odvjetnik Hrvoje Jukić, OIB: 28187796328 iz Odvjetničkog društva Jukić & partneri j.t.d., Zagreb, Čalogovićeve ulica 1

Dužnik: JADRAN d.d. u stečaju, OIB: 46106063049, Zagreb, Ulica Vinka Žganeca 2

Radi: stečaja

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

1 x e-komunikacijom protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike
Hrvatske broj Pž-2964/2026 od 19.08.2026.

I Nezadovoljni rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj Pž-2964/2026 -3 od 19. kolovoza 2026. godine, kojim je odbijena kao neosnovana žalba malih dioničara (dalje u tekstu: Predlagatelji) stečajnog dužnika JADRAN tvornica čarapa d.d. u stečaju od 09. lipnja 2026. god. i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj: St-768/2024-170 od 22. svibnja 2026. , Predlagatelji u otvorenom roku Vrhovnom sudu Republike Hrvatske podnose prijedlog za dopuštenje revizije prema čl. 385.a st.1. i st. 2. ZPP-a, a osobito zbog razloga iz čl. 385.a. st. 1. t. 4. i čl. 385.a. st. 2. ZPP-a, koje su Predlagatelji već isticali u postupcima pred prvostupanjskim sudom i Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske (dalje u tekstu: VTS RH).

O PRAVODOBNOSTI PRIJEDLOGA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Rješenje VTS RH u odnosu na koje podnositelji predlažu VSRH dopustiti reviziju je dostavljeno samo putem e-Oglasne ploče dana 15.09.2026. god. (istek osmoga dana od dana objave pao je na neradni dan, subotu), ali je prvostupanjksi sud propustio Rješenje VTS-a dostaviti putem elektroničke komunikacije i odvjetniku koji je zastupao podnositelje u tom postupku pred drugostupanjskim sudom.

Podnositelji smatraju da nije u skladu sa načelom dosljednosti i jednakosti oružja u jednom sudskom postupku da niži i viši sudovi s dioničarima stečajnog dužnika osporavaju pravni interes u cijelosti, i svrstavaju ih u grupu tzv. „pasivnih sudionika“, a da sa druge strane na njih svejedno primjenjuju pravilo dostave iz Stečajnog zakona, kao da su stranke, tj. vjerovnici ili drugi aktivni sudionici stečajeva.

Imajući u vidu opisane okolnosti i temeljni propust dostave odvjetniku koji je podnio žalbu protiv osporavanog prvostupanjskog akta donio osporeno Rješenje, Predlagatelji smatraju da je ovaj prijedlog podnesen u roku, a podredno podnose i.

PRIJEDLOG ZA POVRAT U PRIJAŠNJE STANJE

kojim Predlagatelji predlažu da im se temeljem čl. 118. St. 1. i St. 2. ZPP-a (NN 117/03, 25/13) u svezi čl. 10. SZ-a, zbog izostanka uredne dostave punomoćniku stranki u žalbenom postupku pred drugostupanjskim sudom, dopusti povrat roka za podnošenje prijedloga za dopuštenje revizije protiv Rješenja VTS RH i povezanih odluka stečajnog suda, te za koji predlažu da prvostupanjski sud o istome odluči samo ukoliko bi s aspekta ustavnog i ljudskog prava Predlagatelja na zaštitu njihovog ljudskog prava na pristup sudu, procijenio da ovaj podnesak nije podnesen u otvorenom roku i to unatoč opisanom propustu u dostavi odvjetniku Predlagatelja, koji je prvostupanjskom (stečajnom) sudu već od ranije poznat prezentiran kao zastupnik većine Predlagatelja u stečajnom postupku posl. br. : St-768/2024 (upućuje se na prijedlog za dopuštenje revizije od 25.04.2025.).

II KRONOLOGIJA POSTUPKA I ODLUČNE ČINJENICE

2.1. Žalbom od 12. svibnja 2026. god. protiv Rješenja o prvoj djelomičnoj diobi u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom JADRAN Tvornica čarapa d.d. u stečaju, Vinka Žganeca 2, Zagreb, OIB: 46106063049 (dalje u tekstu: **Dužnik**) posl. br. : St-768/2024 – 163 od 23.04.2026. god. (dalje u tekstu: "**rješenje o diobi**"), Predlagatelji su za potrebe odlučivanja VTS-a istakli niz žalbenih razloga iz čl. 353. ZPP-a u svezi čl. 10. SZ-a, a posebno vidne razloge za osporavanje rješenja o diobi iz čl. 355. i 356. ZPP-a, kao i osobito teške povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. St. 1. i St. 2. točki 4. , 10. i 11. ZPP-a, navodeći da je Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu (dalje u tekstu: Stečajni sud) nepotpuno i pogrešno utvrdio činjenično stanje "da su sredstva dobivena unovčenjem stečajne mase slobodna za isplaćivanje vjerovnika II. višeg isplatnog reda, prije nego se sudski ispita tražbina vjerovnika I. višeg isplatnog reda, iznosa 439.641,89 eura, koju su...", te su Predlagatelji sukladno čl. 232. St. 1. ZPP-a tom prilikom kao dokaze za svoje navode sa žalbom podnijeli i preslike ovjerenih isprava Ministarstva financija - Porezne uprave, koje su prethodno javno objavljene na e-Oglasnoj ploči sudova, u sklopu sudskog postupka nad istim Dužnikom (koji je prema čl. 115. SZ-a Stečajni sud nad Dužnikom vodio prethodno otvaranju stečaja u periodu između ožujka i listopada 2024. god.), te koje javno dostupne isprave izvršnog poreznog tijela Republike Hrvatske prema čl. 230. St. 1. ZPP-a i nije bilo potrebe dodatno vještačiti u svrhu ispitivanja žalbe Predlagatelja u granicama istaknutih žalbenih razloga.

DOKAZ: žalba Predlagatelja od 12.05.2026. god. (str. 3. i 4.) te prilozi, dostupno u spisu

Osim toga, u odnosu na žalbom podnijete isprave Min.financija, Porezne uprave i Stečajni sud i VTS RH su već zbog čl. 354. St. 2. t. 4. ZPP-a (ili u slučaju sumnje u vjerodostojnost isprava dostavljenih Stečajnom sudu od strane stečajnog upravitelja) mogli primijeniti pravila parničnog postupka iz čl. 230. St. 4. i 234. St. 1. ZPP-a, odnosno iz čl. 367.a. St. 1. i čl. 373.b. ZPP-a (u drugostupanjskom postupku).

Dalje, Predlagatelji su istom žalbom na Rješenje o diobi pozivajući se na čl. 356. ZPP-a vrlo jasno istakli i očito pogrešnu primjenu materijalnog prava iz čl. 137. st. 2. SZ-a (str. 5. Žalbe), a prethodno su koncizno argumentirali i svoj pravni interes za žalbu, te dokazali aktivnu legitimaciju u postupku (str. 2. i 3. Žalbe), pozivajući se i na relevantnu legislativu Europske unije na području stečajeva, konkretno na Direktivu br. 2019/1023 Europskog Parlamenta i Vijeća od 20.06.2019. godine. , kao i na svoja temeljna ustavna i ljudska prava na pristup sudu, zajamčena Ustavom RH i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje u tekstu: Europska Konvencija).

2.2. Sve opisano točkom 2.1. nije bilo dovoljno Stečajnom sudu da sukladno čl. 19. St. 4. SZ-a žalbu Predlagatelja protiv Rješenja o diobi dostavi drugostupanjskom sudu, nego je Stečajni sud o žalbi Predlagatelja dana 22. svibnja 2026. god. samostalno odlučio i to na način da ju je Rješenjem posl. br. : St-768/2024 – 170 (dalje u tekstu: **Rješenje**) temeljem čl. 358. St. 3. ZPP-a“ odbacio kao nedopuštenu, i to pozivajući se na odredbu iz čl. 280. St. 4. SZ-a iako Predlagatelji nikada nisu u ovom postupku podnijeli prigovor na diobni popis vjerovnika (koji je poseban pravni akt koji prileže rješenjima o djelomičnoj diobi), već žalbu na rješenje o djelomičnoj diobi doneseno u stečajnom postupku.

DOKAZ: Preslika Rješenja Posl. br. : St-768/2024 – 170 od 22.05.2026. godine

2.3. Predlagatelji su zastupani po odvjetniku Hrvoje Jukiću iz Zagreba u zakonskom roku protiv Rješenja podnijeli novu žalbu (**žalba 2**), pozivajući se na vrlo očite i osobite povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. St. 1. i St. 2. t. 4. i t.11. (str. 3 pod 3. žalbe), kao i na pogrešno utvrđeno činjenično stanje o prirodi njihove prve žalbe i pogrešnu primjenu materijalnog prava, temeljem čl. 355. i 356. ZPP-a u svezi čl. 10. SZ-a.

DOKAZ: Žalba Predlagatelja od 09.06.2026. god. , cijeli tekst žalbe

Detaljno su žalbom 2 Predlagatelji višem sudu argumentirali i vidne povrede njihovih temeljnih ljudskih, te ustavnih prava uzrokovanih osobito teškim povredama odredbi parničnog postupka, te pogrešnom primjenom materijalnog prava iz čl. 280. St. 1. SZ-a na temelju (prethodno) krivo utvrđenog činjeničnog stanja.

Tako Predlagatelji u žalbi 2 za potrebe jasnog shvaćanja VTS-a RH navode kako slijedi:

„Stečajni zakon nema posebne odredbe kojom isključuje pravo dioničara na žalbu kojom stečajni sud dopušta djelomičnu diobu kada oni za to imaju očit pravni interes. To je vidljivo i iz samog pobijanog rješenja, jer prvostupanjski sud ne navodi nijednu odredbu Stečajnog zakona kojom bi dioničarima kao sudionicima iz čl. 308. SZ-a bilo izričito oduzeto pravo žalbe protiv takvog rješenja. Umjesto toga, sud se pogrešno poziva na članak 280. stavak 1. Stečajnog zakona...“

Pa ipak, Drugostupanjski sud je navodno ispitujući žabu 2 „u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava“ našao „da je pobijano rješenje pravilno“, o čemu je 19. kolovoza 2026. donio Rješenje Posl. br. : Pž-2964/2026 -3 (dalje u tekstu: Rješenje VTS), za koje Predlagatelji ovim prijedlogom predlažu Vrhovnom sudu RH dopustiti reviziju, već zbog vrlo očitih teških povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, uslijed kojih je Predlagateljima povrijeđeno više temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom RH i Europskom Konvencijom (posebice ljudsko pravo na pošteno suđenje i djelotvoran pravni lijek), na koje su Predlagatelji jasno ukazivali već i u prethodnim postupcima, posebice žalbi 2 pred VTS-om RH (str. 2. i 4. žalbe 2).

III Predlagatelji ukazuju Naslovljenom sudu da je VTS RH (ako je doista ispitivao žalbene razloge, kvalitetno argumentirane navode i dokaze Predlagatelja) više nego očito propustio ispuniti svoju temeljnu zadaću – uočiti bitne povrede odredbi ZPP-a Stečajnog suda upriličene Rješenjem iz čl. 354. St. 2. t. 4. i t. 11. te iz čl. 355. i 356. ZPP-a, iz kojih se i u stečajnom postupku uvijek može izjaviti žalba temeljem čl. 10. SZ-a, te zbog očigledno pogrešne kvalifikacije žalbe Predlagatelja protiv rješenja o diobi kao „prigovora na diobni popis“ vratiti Rješenje na ponovno postupanje prvostupanjskom sudu, najmanju stoga da žalbu Predlagatelja od 12.05.2026. god. ispita u granicama postavljenih žalbenih razloga ali u okolnostima ispravnog utvrđenja činjenica, što bi

bilo da se radi o žalbi sudionika stečajnog postupka iz čl. 308. st. 1. toč. 4. SZ-a protiv Rješenja donesenog u stečajnom postupku, a ne „prigovor na diobni popis“.

Pogrešnim utvrđenjem činjeničnog stanja i zauzimanjem „stava“ da stranki da su podnijele pravni lijek predviđen za vjerovnike iz čl. 280. st. 1. SZ-a, što Predlagatelj jasno nisu učinili, Predlagateljima je ograničeno pravo na neometan pristup sudu, dok im je pogrešnom primjenom materijalnog prava u znatnoj mjeri povrijeđeno ljudsko pravo na djelotvoran pravni lijek, koji podrazumijeva pravilno ispitivanje žalbe po svim istaknutim žalbenim razlozima, kao i razmatranje istaknutih relevantnih činjenica i priloženih dokaza i isprava.

Zadaća drugostupanjskog suda bila je uočiti elementarnu negaciju ljudskog prava Predlagatelja na pristup sudu, pošteno suđenje i djelotvoran pravni lijek od strane Stečajnog suda, i ispraviti ju, a ne produbljivati te povrede ljudskih i ustavnih prava Predlagatelja, paušalnim potvrđivanjem netočnih navoda Stečajnog suda i krivo utvrđenog činjeničnog stanja koje je proizvoljno uspostavio Stečajni sud, te uslijed kojih je došlo i do pogrešne primjene materijalnog prava i pri Stečajnom sudu i u drugostupanjskom postupku, kao i do osobito teške povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. ZPP-a, koje su poglavito zbog arbitrarnosti u odlučivanju nižeg i višeg suda (npr. uvođenja nove kategorizacije tzv. „pasivnog sudionika“ stečajnog postupka ili tumačenja žalbe kao prigovora) za posljedicu imale i bitno umanjenje ili potpuno oduzimanje ljudskih i ustavnih prava Predlagatelja na pristup sudu i pravično suđenje pred nepristranim i nezavisnim sudom, te pravo (budućeg) vlasništva Predlagatelja.

Svojim potvrđivanjem pravno promašenih i vidno neispravnih, odnosno Zakonu, Ustavu i Konvenciji nesukladnih tumačenja pravnog interesa i vrste podneska Predlagatelja, te podvođenjem istih pravnih pogrešaka Stečajnog suda u okvire dopuštenog i moralno te zakonski prihvatljivog, Rješenjem VTS-a povrijeđeno je i ljudsko pravo Predlagatelja na djelotvoran pravni lijek, jer je konkretno u cijelosti propušteno da se i neovisno o njihovom stvarnom pravu na žalbu protiv akta u stečajnom postupku **koji grubo zadiru u njihovo buduće ili sadašnje pravo vlasništva i zakonske obaveze** (što su Predlagatelji inače detaljno obrazložili i dokazali kroz obje žalbe) – žalba 2 Predlagatelja pri višem sudu ispita kao podnesak koji ona jest, a ne kao prigovor na diobni popis, a što je potom poslužilo višem sudu za potvrđivanje prvostupanjske odluke i odbacivanje i žalbe 2 po istom načelu po kojom je odbačena prva žalba Predlagatelja protiv Rješenja o diobi.

VTS RH je trebao ispitati rješenje prvostupanjskog suda odnosu na sve razloge za žalbu navedene žalbom 2, što je očito propušteno učiniti kada se Rješenjem VTS-a nigdje ni ne spominje činjenica da je Stečajni sud prvu žalbu kvalificirao kao „prigovor na diobni popis“ i da se radi o jasnom razlogu za poništaj ili preinaku Rješenja iz čl. 356. ZPP-a.

Pravni lijek ne može se smatati djelotvornim ukoliko viši sud igornira jasne pogreške u suđenju prvostupanjskog suda i štoviše dopušta ih te ozakonjuje.

Isto tako su i Rješenje i Rješenje VTS-a u nesuglasju i sa ljudskim i ustavnim pravom Predlagatelja iz čl. 29. St. 1. Ustava RH, jer VTS RH uopće nije ispitao pogreške u suđenju nastale krivim kvalificiranjem prve žalbe Predlagatelja kao prigovora iz čl. 280. St. 1. SZ-a, u granicama žalbenih razloga iz čl. 354. St. 1. i St. 2. t. 4. i 11., inače bi sigurno taj sud našao da je Rješenje nerazumljivo kada se za žalbu poziva na odredbe SZ-a koji vrijede za prigovore vjerovnika, kao i to da je Stečajni sud primjenio odredbu ZPP-a koju nije imao ovlasti primjeniti na temelju pogrešne primjene materijalnog prava iz SZ-a.

VTS je zapravo time odlučivao na isti arbitrarni i proizvoljan način kao i Stečajni sud prije njega, umjesto da je nastupio kao korektiv nižeg suda u odnosu na njegove vrlo očite pogreške u raspolaganju žalbom Predlagatelja.

IV Predlagatelj ističu da oni žalbama ni u jednom trenutku nisu prigovorili na diobni popis, čak štoviše, postoji žalba dijela Predlagatelja na pojedine tražbine II. Višeg isplatnog reda još po njihovom utvrđenju 2025. godine (koju je VTS RH tada odbacio), pa bi prigovor na diobni popis sa njihove strane bilo suvišno ponavljanje u istom stečajnom postupku.

Očito da Stečajni sud nije mogao pronaći pravo pravno i zakonsko uporište da Žalbu skupine sudionika iz čl. 308. St. 1. t. 4. SZ-a na postupovne pogreške toga suda odbaci bez razmatranja žalbenih razloga i priloženih javno objavljenih isprava Porezne uprave RH pa je, kako bi izbjegao sudsko ispitivanje vrlo ozbiljnog problema sa neobjašnjivim nestankom velike tražbine RH, Min. Financija za HZZO, koja spada u I. viši isplatni red i temeljem koje je isti Stečajni sud nad Dužnikom i otvorio stečajni postupak (i tako Predlagateljima oduzeo svo pravo vlasništva nad udjelima u Dužniku i potencijalnim plodovima iz tih udjela) Stečajni sud u ovom slučaju pribjegao metodi pretjerano arbitražnog tumačenja prava, interesa i na kraju samih navoda i namjera Predlagatelja i prekvalifikaciji žalbe u prigovor, tj. drugu vrstu podneska u stečajnom postupku.

Predlagatelji su prvenstveno (prvu) žalbu uložili radi proceduralne i materijalno-računovodstvene pogreške Stečajnog suda i materijalne manjkavosti Rješenja o diobi u smislu da ono protivno čl. 3. st. 3. ZPP-a i čl. 354. St. 2. t. 4.) dopušta isplatu vjerovnicima II. višeg isplatnog reda prije nego je pravilno i na zakonit način ispitana te isplaćena tražbina RH I. Višeg isplatnog reda, i to ne bilo kakva tražbina nego upravo tražbina od cca 500 000 eura radi koje je taj stečajni postupak nad Dužnikom i otvoren.

Posebno su osnovane obje žalbe Predlagatelja u ovom slučaju, jer je ta tražbina RH, Ministarstva financija za dugoročno nepodmirene doprinose na plaće radnika Dužnika potom nestala bez bilo kakvog suvislog objašnjenja stečajnog suda i stečajnog upravitelja, dok stečajni upravitelj odgovorom na žalbu 2 Predlagatelja još pokušava stvoriti kod višeg suda privid da tako velika tražbina vjerovnika RH, Min.financija nije ni postojala, iako je osobno ispitala istu tražbinu tijekom postupka iz čl. 115. SZ-a nad Dužnikom, utvrdila da ona postoji i radi istog poreznog duga potom Stečajnom sudu predložila da se nad tada aktivnim dioničkim društvom JADRAN d.d. u vlasništvu Predlagatelja i brojnih drugih malih dioničara otvori stečaj. Spornu tražbinu RH, Min.Fin – PU koja spada u I. viši isplatni red, vrijednosti cca 500.000 eura, koju Predlagatelji problematiziraju žalbom na Rješenje o diobi, konstatirao je na više ročišta i sam Stečajni sud, a nigdje do danas nema izvješća da je sporna tražbina RH, Min.fin. - PU prije donošenja Rješenja o diobi isplaćena državnom proračunu ili oproštena javnim dekretom Ministra financija, a i prije podnošenja žalbe Predlagatelji upućuju Stečajni sud da je sporna tražbina zbog koje je nad Dužnikom otvoren stečaj doslovno nestala iz računovodstvene evidencije stečajnog postupka, iako je opće poznato da se nijedna tražbina RH ne smije obrisati bez odgovarajuće odluke nadležnog javnog tijela, najmanje ne tražbina RH od 500 000 eura!

Isto tako je i Stečajnom sudu i VTS RH moralo biti poznato dok su odlučivali o žalbama Predlagatelja da nijedan zaposlenik Ministarstva financija ili Porezne uprave nije ovlašten otpustiti ovakav dug za doprinose na plaće radnika bez potpisane odluke ministra financija po prijedlogu Savjetodavnog vijeća Porezne uprave, i to samo prema **Uredbi Vlade o uvjetima, načinu i postupku raspolaganja tražbinama s naslova poreznog duga** u predstečajnom i stečajnom postupku, na temelju koje se prema čl. 5. u slučaju otpusta ovakvog duga za doprinose mora izraditi i podnijeti Plan restrukturiranja Dužnika, a ne obustavljati njegovo poslovanje i rasprodavati Dužnikovu imovinu na dražbama i preko oglasnika.

Potom se Dužnik kojem je porezni dug otpušten restrukturira, nastavlja sa poslovanjem i proizvodnjom te se djelomično namiruju vjerovnici II. isplatnog reda, koji solidarno sudjeluju u restrukturiranju Dužnika, na način da im se za dug izdaju nove dionice

Dužnika, nakon čega Dužnik izlazi iz stečaja i vraća se u ruke osnivača, tj. starih i novih dioničara.

Jasno je da u takvoj vrsti stečajnog postupka i svi dioničari – kao sudionici navedeni odredbom iz čl. 308. St. 1. t. 4. SZ-a, imaju pravo žalbe na svako rješenje doneseno od strane Stečajnog suda, koje bi kao Rješenje o diobi u nekom svojem dijelu ili određenoj mjeri remetilo provedbu plana restrukturiranja ili ugrožavalo njihovo ustavno i ljudsko te zakonsko pravo (budućeg) vlasništva u Dužniku.

Vezano za opisanu situaciju, te imajući u vidu sve navode, činjenice i dokaze koje su Predlagatelj istakli prvom žalbom protiv Rješenja o diobi, moli se VSRH da imajući u vidu da su i Stečajni sud i VTS propustili razjasniti gdje je točno i na koji način prije donošenja Rješenja o diobi otpuštena tražbina RH za I. viši isplatni red zbog koje je nad Dužnikom pokrenut stečaj, dopusti revizijsko pitanje:

Jesu li stečajni suci ili stečajni upravitelji ovlašteni tijekom prethodnog postupka iz čl. 115. SZ-a ili stečajnog postupka otpustiti tražbine Republike Hrvatske s naslova poreznog duga?

V) Već iz formulacije točke 13. obrazloženja Rješenja VTS-a je jasno da baš suprotno pravnom shvaćanju koje je zauzeo VTS RH Predlagatelj imaju pravni interes za žalbu protiv Rješenja o diobi u dijelu u kojem su se žalili na to Rješenje, te u granicama njihovih žalbenih razloga, jer ukoliko se sve što ostane u stečajnoj masi nakon isplate vjerovnika ima podijeliti njima i ostalim dioničarima (što im i VTS RH daje za pravo) jasno je da postoji značajan i nedvojben pravni interes dioničara Dužnika da se prije isplate vjerovnika II. višeg isplatnog reda razriješi i to da li postoji još neka tražbina I. višeg isplatnog reda, koja je dokaziva iz spisa i isprava državnih tijela, a koja je Rješenjem o diobi izostavljena i da li će se ona naknadno opet pojaviti u stečajnom postupku prethodno mogućoj diobi ostataka stečajne mase dioničarima Dužnika.

Ne bi bio prvi slučaj u domaćoj praksi stečajeva da je tražbina RH s naslova poreznog duga naknadno ispitana u stečajnom postupku na posebnom ročištu i da bude naknadno i priznata, rješenjem o naknadno ispitanoj tražbini I. višeg isplatnog reda, izvan uobičajenog roka za ispitivanje i utvrđenje tražbina.

S tog aspekta kao i aspekta ustavnih i ljudskih prava Predlagatelja, nije u suglasju s Ustavom RH i Europskom Konvencijom dioničarima Dužnika negirati postojanje pravnog interesa da se pred višim sudom ispita ovakvo Rješenje o diobi kojim se izostavlja najveća tražbina I. višeg isplatnog reda radi koje je otvoren stečaj, i to ne samo zbog mogućeg ometanja budućeg prava vlasništva dioničara Dužnika, tj. Predlagatelja, nego i zbog izvjesnog rizika da ukoliko se sporna tražbina naknadno ipak pojavi, da teret namire neplaćenih doprinosa radnicima padne na osnivače, tj. dioničare Dužnika. A Predlagatelj su žalbama jasno ukazali i na takav mogući ishod ove situacije i s tim povezan njihov opći pravni interes žalbe protiv manjkavog Rješenja o prvoj djelomičnoj diobi, te da imaju pravo da se ova razriješi računovodstvena proturječnost prije bilo kakve isplate tražbina II. isplatnog reda.

Mogu li dioničari u stečajnom postupku ostvariti svoja temeljna ljudska i ustavna prava ukoliko drugostupanjski sud ne ispituje očite povrede odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava trgovačkih sudova, nego ih potvrđuje kao ispravno tumačenje prava dioničara stečajnog dužnika i tako nastavlja iste povrede njihovih ljudskih prava?

Može li se dioničarima stečajnog dužnika u cijelosti negirati pravni interes za žalbu na bilo koje rješenje u stečajnom postupku, čak i ukoliko ono može imati za posljedicu izravnu materijalnu štetu dioničarima dužnika?

Predlagatelji smatraju da se dioničarima ne mogu i ne smiju uskratiti njihova prava na ovakva način kako su to sudovi učinili u spornim odlukama.

VI) Imajući u vidu sve navedene pravne pogreške i pretjerano arbitrarna tumačenja zakona od strane nižih sudova i VTS-a, koji kumulativno u pretjeranoj mjeri sprječavaju Podnositeljima ostvarenje njihovih ustavnih prava, predlaže se Predlagatelji predlažu da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti podnošenje revizije kako je zatraženo.

*Predlagatelji
po punomoćniku:*

**HRVOJE
JUKIĆ** Digitalno potpisao:
HRVOJE JUKIĆ
Datum: 2026.10.15
22:46:53 +02'00'